

HỒ SƠ TÁC PHẨM DỰ THI
LIÊN HOAN PHÁT THANH TOÀN QUỐC LẦN THỨ XVI – 2024

1. Tác phẩm:

- Tên tác phẩm: “Chung cư không lối thoát”
- Thể loại: Chương trình Chuyên đề
- Thời lượng: 29 phút 25 giây
- Thời gian phát sóng: 17H00 + 21H00 Thứ Tư, ngày 13/12/2023

2. Tác giả:

- Tên tác giả, nhóm tác giả: Vũ Thị Tuyết Mai, Nguyễn Thị Ánh Tuyết, Nguyễn Thị Mỹ Trang, Trần Bá Duy
- Đơn vị: Ban Văn hóa-Xã hội
- Địa chỉ đơn vị: 41 phố Bà Triệu, Hà Nội
- Điện thoại liên hệ: 0974.057.141
- Email:

3. Nhóm cùng thực hiện tác phẩm:

- Người thể hiện:
- Biên tập:.....
- Kỹ thuật viên dàn dựng:.....
- Đạo diễn:.....

4. Thông tin trên bằng khen:

XÁC NHẬN THỦ TRƯỞNG ĐƠN VỊ

(ký tên, đóng dấu)

-GIỚI THIỆU-

Vụ cháy đêm 12/9 rạng sáng ngày 13/9 tại chung cư mini 10 tầng số 37 ngách 29/70 Khương Hạ (phường Khương Đình, quận Thanh Xuân, Hà Nội) khiến 56 người tử vong khiến cả nước bàng hoàng, đau xót. Đây cũng là vụ cháy có số người thương vong lớn nhất tại nước ta kể từ vụ hỏa hoạn xảy ra ở Trung tâm Thương mại Quốc tế (Thành phố Hồ Chí Minh) vào năm 2002.

Vụ cháy làm lộ nhiều sai phạm trong quá trình cấp phép, giám sát và quản lý xây dựng. Chủ đầu tư cùng hàng loạt cán bộ phường Thanh Xuân Nam, công an, thanh tra xây dựng bị khởi tố điều tra. Đồng thời, 5 tổ chức Đảng bị kiểm điểm trách nhiệm và xem xét xử lý kỷ luật.

Không có bài học nào đau xót hơn khi những sai phạm trong quản lý xây dựng, quản lý phòng cháy chữa cháy phải trả giá bằng mạng sống con người.

Nhưng chỉ tính riêng ở Hà Nội hiện có đến hơn 2.000 chung cư mini. Còn theo ước tính cả nước có khoảng 5.000 chung cư mini đang tồn tại. Hầu hết, đều là nhà ở riêng lẻ được xây dựng nhiều tầng, nhiều căn hộ, xây dựng không phép, xây dựng sai phép, xây dựng sai quy định, lấn chiếm không gian, chia nhỏ căn hộ, tự ý nâng tầng... và tự do mua bán, chuyển nhượng. Đặc biệt, hầu hết đều “Không lối thoát” nếu xảy ra cháy nổ.

Không ai dám chắc một thảm họa tương tự sẽ không lặp lại bởi hàng nghìn Chung cư “Không lối thoát” vẫn tồn tại.

“Chung cư không lối thoát” do VOV2 - Đài Tiếng nói Việt Nam thực hiện là một lời cảnh báo mạnh mẽ nhắc nhở chúng ta cần phải làm gì để không tái diễn bi kịch từ những Chung cư “KHÔNG LỐI THOÁT”.

Đừng quên bi kịch này để hiểu rằng chúng ta cần phải hành động!

Link chương trình: <https://vov2.vov.vn/doi-song-xa-hoi/chung-cu-khong-loi-thoat-46363.vov2>

KỊCH BẢN CHƯƠNG TRÌNH “CHUNG CƯ KHÔNG LỐI THOÁT”

-NHẠC HIỆU-

-Tiếng động người dân, tiếng kêu cứu lúc nửa đêm-

- **Nạn nhân kêu cứu:** Cứu tôi với...nóng quá...Không thở được, cứu với...(Tiếng nạn nhân nhảy xuống)...Ôi giờ ơi!...Cứu tôi! Trời ơi!... Này này, đừng nhảy, bác gì ơi...!

- **Người dân kêu cứu:** Cháy 2 bên rồi, cả bên kia rồi, 2 phòng bên chung cư rồi, ôi dòi ôi...!

-Tiếng điện thoại trung tâm cấp cứu 115-

- **Dẫn chuyện:** Nửa đêm, tại trung tâm tổng đài tiếp nhận thông tin cấp cứu 115 TP. Hà Nội:

- **Nhân viên cấp cứu 113:** Alo, chị ơi...

- **Người dân kêu cứu qua điện thoại:** Đến 37 ngách 29/70 Khương Hạ đang cháy nhà, cho nhiều xe đến chị ạ...!

- Tiếng động xe cứu thương, xe phòng cháy chữa cháy, tiếng mưa -

-**Dẫn chuyện::** Đêm đó, Hà Nội trời đổ mưa! Nhưng cơn mưa không thể dập tắt ngọn lửa đang cháy ở “chung cư mini” số 37 Khương Hạ. 150 con người sinh sống ở chung cư bị khói, lửa bao vây.

- Tiếng động người dân nhảy -

- **Tiếng cảnh sát cứu hỏa:** Có ba người nhảy trước mặt tôi, nhảy thẳng xuống trước mặt tôi ở trước cửa. Lần đầu tiên tôi đi chữa cháy có người nhảy trước mặt.

- Tiếng động xe phòng cháy chữa cháy -

-**Dẫn chuyện::** Nổi ám ảnh của người lính cứu hỏa trong đêm ngày 12 rạng sáng ngày 13/9. Tất cả người dân, lực lượng cảnh sát phòng cháy, chữa cháy, cứu nạn, cứu hộ đã nỗ lực nhưng cũng... bất lực trước một chung cư mini “KHÔNG LỐI THOÁT”.

- Tiếng nhạc ám ảnh -

- **Dẫn chuyện:** Các bạn đang theo dõi Chương trình 30 phút cùng VOV2.

Hôm nay, ngày 13/12 - đúng 90 ngày xảy ra vụ hỏa hoạn thảm khốc tại chung cư mini số 37, phố Khương Hạ (Quận Thanh Xuân, Hà Nội) khiến 56 người tử vong. 90 ngày sau vụ hỏa hoạn, những dòng thông tin trên báo chí gần như đã dừng nhắc đến vụ cháy. Những gia đình có người thân tử vong, những người may mắn thoát nạn, những người trực tiếp lao vào ngọn lửa để cứu người, họ cũng đã lãng quên? Không! Nỗi đau, sự ám ảnh vẫn còn đó. Họ không thể quên. Và tất cả chúng ta không được phép quên lãng.

- Tiếng nhạc khơi gợi ký ức -

- Dẫn chuyện: Dẫu lúc này, nhắc lại những mất mát, đau thương từ vụ cháy ở số nhà 37 phố Khương Hạ không làm nguôi nỗi đau từ gia đình các nạn nhân nhưng nó sẽ nhắc chúng ta rằng, cần phải làm gì để không tái diễn những bi kịch từ những Chung cư “KHÔNG LỐI THOÁT”.

-PHẦN 1: TIẾNG KÊU CỨU LÚC NỬA ĐÊM-

-Nhạc nền, tiếng động hiện trường bà Yên lật giở cuốn album ảnh-

-Bà Đặng Thị Yên: Đứa lớn học lớp 10, đứa bé học lớp 6. Cháu vừa sinh nhật xong, ảnh sinh nhật vẫn còn đây, thương lắm, 2 vợ chồng tôi không biết sống kiểu gì, ám ảnh, ở đây còn có anh chị em, mai một về ở riêng không biết sống được không...Ám ảnh lắm...(sụt sịt)...

- Dẫn chuyện: Trong số 56 nạn nhân tử vong, có 4 người là con, cháu vợ chồng ông Ngô Phó Điền và bà Đặng Thị Yên. Hàng ngày, bà vẫn ôm cuốn album lưu giữ những bức hình của các con, các cháu:

-Bà Đặng Thị Yên: - Mới sinh nhật 13/8 thì 13/9 nó chết, đúng 1 tháng. Ảnh nó đây này, sinh nhật đấy.

- Đây là cháu lớn hả bà?

- Cháu vào lớp 10, vừa tốt nghiệp lớp 9, nó cao 1m65, nó mặc đầm đẹp lắm...Thương không?... Không biết sau ông bà sống kiểu gì?

- Dẫn chuyện: Không chỉ là nỗi đau mất người thân, bà Yên sống trong nỗi ân hận. Bởi vợ chồng ông bà là những người đầu tiên phát hiện ra vụ cháy, nhưng họ không cứu được chính con, cháu mình:

- Bà Đặng Thị Yên: Hai đứa con, hai đứa cháu tăng 5 chết hết...(Khóc)...nhà chùa bảo không được khóc, không có không siêu thoát được...(Khóc)... Hai vợ chồng cứ cắm đầu vào cứu chung cư, chả cứu con mình gì cả, giờ vẫn nghĩ ân hận hết cuộc

đời, ân hận...(Khóc)...Cắm đầu vào cứu chung cư, ai cũng bảo là ngu thế... Thế nên con tôi mới chết...trời ơi...Tôi sẽ ân hận hết cuộc đời đấy...!

- **Dẫn chuyện:** Vợ chồng bà Đặng Thị Yên và ông Ngô Phó Điền là cư dân nhưng cũng làm bảo vệ chung cư mini ở số 37 Khương Hạ, Thanh Xuân (Hà Nội). 8 năm trước, khi mua căn hộ chung cư mini, họ không nghĩ đến một ngày phải đối diện thảm họa kinh hoàng:

- Chuyển cảnh/Tiếng động hiện trường vụ cháy -

-**Tiếng người dân kêu cứu:** Cứu tôi với! Aaaaa...Nóng quá...Cứu tôi...cứu tôi...Trời ơi...!

- **Dẫn chuyện:** Gần 23 giờ đêm 12/9, những tiếng kêu cứu thất thanh dồn dập vang lên từ chung cư mini số 37, ngách 29/70 phố Khương Hạ:

-**Tiếng người dân kêu cứu:** Cháy 2 bên rồi, cả bên kia rồi, 2 phòng bên chung cư rồi, ôi dôi ôi...!

- **Dẫn chuyện:** Hôm đó, vợ chồng bà Đặng Thị Yên và ông Ngô Phó Điền, bảo vệ chung cư là người đầu tiên phát hiện đám cháy:

- **Bà Đặng Thị Yên:** Tôi ngủ thấy mùi khét bảo “Ông ơi tôi ngủ thấy mùi khét”, chạy ra thấy điện nổ cháy bằng bàn tay thôi. Ông nhà tôi xông ra lấy bình cứu hoả xịt, tôi chạy kêu các tầng xuống cứu cùng. Gọi mọi người “Cháy cháy rồi mọi người ơi”.

-**Ông Ngô Phó Điền:** Tôi vớ bình xịt, nhảy vào xịt, càng xịt càng cháy to. Lửa rơi xuống bén vào yên xe, cháy yên bắt đầu nổ bình xăng, cứ đôm đốp cứ đôm đốp...

- **Bà Đặng Thị Yên:** Thấy hoảng loạn là các con ở trên, gọi điện không đưa nào nghe. Chúng nó chạy lên trên, bị ngạt chết ở cầu thang tầng 7, tầng 8.

- Tiếng động hiện trường vụ cháy -

- **Dẫn chuyện:** Khói, lửa nhanh chóng bao trùm tầng một. Cư dân từ bỏ ý định chữa cháy, chạy ngược lên tầng trên tìm đường thoát thân. Ngọn lửa và khói nhanh chóng “nuốt trọn” chung cư:

-**Nhân chứng:** Tôi nghe tiếng bảo vệ la hét cháy nhà cháy nhà, lửa càng ngày cháy càng lớn. Sau một tiếng nổ lớn, khói nghi ngút, chỉ 15 phút cả tòa nhà đen kịt hết rồi.

-**Nhân chứng:** Lúc tôi ra khỏi ngùn ngụt ngùn ngụt lên, có mấy người rơi xuống rồi...

- **Nhân chứng:** Nó cháy bùng lên nhanh chóng, khói đen nghi ngút, không thể tưởng tượng ra trong nhà nhìn ra được hình gì nữa...

- **Nổi tiếng động xôn xao của người dân (Tắt đèn rồi)...**

- **Dẫn chuyện:** 11 giờ 15, những đứa trẻ bị đánh thức giữa đêm. Nhiều người hoảng loạn chạy lên các tầng trên cao kêu cứu. Trong đó có chị Lê Thị Gấm ở tầng 5:

- **Chị Lê Thị Gấm:** Trong lúc sinh tử, em vào chỉ kịp bế con em chạy lên trên. Em vừa bước chân lên cầu thang tầng 8 để chạy lên tầng 9, tự nhiên em lại bị đẩy ngược lại xuống.

- **Dẫn chuyện:** 23h22, Trung tâm thông tin chỉ huy Công an thành phố Hà Nội liên tiếp nhận tin báo cháy.

-**Tín hiệu 114 PCCC-**

- Alo xin nghe

- Alo, chị ơi chị cho báo cháy khẩn cấp ở số nhà 37

- 29 Khương Hạ phải không ạ?

- Ôi dỗi ôi đang chết ngạt hết đến nơi rồi, chị ơi nhanh lên cái, tắt cả mọi người trong nhà, nhanh lên

(Chuông điện thoại reo liên tục...)

- Alo chị ơi, số nhà số nhà?

- 29/70 Khương Hạ đang có rất nhiều người nhảy lầu do cháy nhà

- Vâng chị ơi...!

- **Tiếng động xe phòng cháy chữa cháy -**

- **Dẫn chuyện:** Cơ quan chức năng đã điều động 15 xe chữa cháy, cứu nạn, cứu hộ. Hơn 100 cán bộ chiến sĩ lập tức xuống hiện trường tổ chức chữa cháy và cứu hộ cứu nạn. Thượng úy Bùi Anh Tuấn, Cảnh sát PCCC quận Thanh Xuân trực tiếp chỉ huy một xe chữa cháy:

- **Thượng úy Bùi Anh Tuấn:** Khi có cháy xảy ra người dân lập tức gọi cho chúng tôi lúc 23h22. Khoảng 90 giây chúng tôi ra khỏi đơn vị, khoảng 11h30 chúng tôi có mặt ở đây rồi.

- **Dẫn chuyện:** Ngọn lửa ngùn ngụt, sự hoảng loạn bao trùm cả con phố Khương Hạ, quận Thanh Xuân, Hà Nội. Không chịu được sức nóng, nhiều người buộc phải đưa ra lựa chọn:

- **Nổi tiếng động hiện trường tang thương (Nhảy, gào hét) -**

- (Tiếng nhảy lều bệu)...ôi giờ...thôi đừng...khóc...(tiếng nhảy tiếp)...Giờ chẳng làm gì được...

- Tiếng khóc...Thương cháu bé kìa, chỉ sợ nó ngạt...

- **Dẫn chuyện:** Khi đó, chị Nguyễn Thị Thời ở tầng 9, chị chỉ có 3 phút để đưa ra một quyết định:

-**Chị Nguyễn Thị Thời:** Hai mẹ con kêu gào khoảng tầm 15 giây là “Có ai không cháy hết rồi cứu mẹ con tôi với”. Mở cửa ra khói bốc trùm lên, 2 mẹ con ngạt không thở được nữa mới xác định là “Không nhảy thì chết” thì lúc này thả tay ra là mình rơi xuống đấy là mình lịm đi luôn.

- **Tiếng động cư dân nhảy, gào hét, tiếng khóc, đập cửa -**

-**Thượng úy Bùi Anh Tuấn:** Họ nhảy ngay xuống trước mặt tôi, thể hiện sự bất lực không lối thoát, quá nóng quá ngạt, họ chọn cách nhảy. Bản thân chúng tôi nhìn họ thương xót, chúng tôi lúc đó bất lực.

- **Nổi âm thanh trời đổ cơn mưa -**

- **Dẫn chuyện:** Đêm đó, trời Hà Nội đổ mưa. Nhưng cơn mưa không thể dập tắt ngọn lửa đang bùng cháy dữ dội. Bà Yên bất lực nhìn người thân và hàng xóm thân thiết mắc kẹt trong ngọn lửa:

- **Bà Đặng Thị Yên:** Âm ảnh lăm, tiếng người gào, kêu cứu, nhiều lắm...Ánh đèn dơ ra để kêu cứu ấy...

- **Nổi tiếng chuông điện thoại bàn reo liên tục -**

- **Dẫn chuyện:** Tại trung tâm cấp cứu 115 Hà Nội, những cuộc điện thoại cầu cứu liên tục dội đến:

- Alo, chị ơi...

- Tới 37 ngách 29/70 Khương Hạ đang cháy nhà, cho nhiều xe đến chị ạ

- Chị ơi cho hỏi ở đó có mấy bệnh nhân?

- Chung cư mini cháy rất nhiều người, chị cho xe xuống luôn đi, 29/70 Khương Hạ...(Khóc, hoảng loạn)

-**Nổi tiếng chuông điện thoại reo liên tục-**

- Alo cho 1 xe tới số nhà 37 ngách 29 Khương Hạ?
- Ở đó đang cháy phải không chị?
- Đang cháy chị ơi điều xe, nhiều người nhảy xuống lầu, điều nhiều xe giúp em.

- **Bác sĩ Trần Anh Thắng:** Trong vòng 3-5 phút cuộc gọi dồn dập, rất khẩn trương. Các bạn điều phối nhận thấy nghiêm trọng và điều thêm 7 xe cấp cứu đến tiếp ứng trong vòng 7-15 phút có mặt hết, toàn bộ 10 xe tới cấp cứu với 30 y bác sĩ có mặt ở đây và một đồng chí Phó giám đốc.

- Tiếng động hiện trường tang thương, hỗn loạn -

- **Dẫn chuyện:** 23 giờ 30, trước mặt đội cảnh sát phòng cháy chữa cháy và cứu nạn cứu hộ là hiện trường hỗn loạn:

- **Thượng úy Bùi Anh Tuấn:** Tiếng la hét, tiếng cầu cứu, khói lửa, khung cảnh rất hỗn loạn.

- **Dẫn chuyện:** Sau khoảng 30 phút nỗ lực dập lửa, lực lượng PCCC tiếp cận được một phần của tòa chung cư mini:

- **Thượng úy Bùi Anh Tuấn:** Tại các hành lang cầu thang đã có người tử vong, tập trung nhiều nhất chết chồng lên nhau tại tầng 8. Tưởng tượng 150 người đi lên đi lại trong 1 buồng thang, không chỉ những khói mà còn giẫm đạp lên nhau, chèn lên nhau, gây tử vong, chấn thương.

- **Dẫn chuyện:** 1 giờ 30 phút sáng ngày 13/9/2023: Đám cháy bước đầu được khống chế nhưng vẫn còn nhiều người mắc kẹt:

- **Thượng úy Bùi Anh Tuấn:** Phải tìm tất cả ngõ ngách, tử găm, buồng thang, tìm rất kỹ để không bỏ sót 1 ai cả.

- Tiếng bước chân chạy, tiếng xe đẩy nạn nhân -

- Đẩy mạnh lên nào, đi luôn đi...
- Không thở được, mà trong đó chỉ mấy bước ra ngoài
- Bây giờ xuống hết được, những tầng dưới không biết được
- Mọi người ra xe nhanh (Tiếng đóng mở cửa xe), uống hùm nước đi...

- Tiếng mưa, tiếng động cấp cứu, hỗ trợ nạn nhân -

- Cố lên, cố lên con ơi...ôi dòi ơi...con ơi...
- **Dẫn chuyện:** Hơn 4 giờ sáng, đám cháy được dập tắt hoàn toàn. Nhưng trước mặt lực lượng cứu hộ là hiện trường tang thương:

- **Anh Phạm Quốc Việt:** Có rất nhiều người chồng đồng lên nhau, tử nạn cùng 1 chỗ. Khi tôi tiếp cận tầng 8, nơi có thể nói là từ “Chết chóc”, tôi xuống nói với lực lượng cứu hỏa, có lẽ 20 túi xác là không đủ.

- **Anh Nguyễn Đăng Văn:** Mình thấy bé gái tầm 13 tuổi với người đàn ông ngoài 40, bé gái hoảng loạn, người đàn ông yếu. Mình cõng bé gái qua cầu thang có 7-8 người nằm ở đó, qua không được giẫm lên thi hài ấy...

- **Tiếng chuông điện thoại reo liên tục, hỗn loạn -**

- **Dẫn chuyện:** 5 giờ sáng, những tiếng chuông điện thoại của nạn nhân bỏ lại tại hiện trường vang lên liên hồi.

- **Người nhà nạn nhân:**

- *Gọi con Mây đi xem nào, nó không nghe máy...Gọi thằng Hải đi...tay run thế này...*

- *Gọi 102 cuộc ko được, có ai được đâu, các gia đình gọi đều không được...*

- **Người dẫn chuyện:** Anh Nguyễn Xuân Phúc, người trực tiếp đưa các nạn nhân ra khỏi hiện trường vụ cháy ám ảnh bởi những cuộc điện thoại nhưng mãi mãi không có người nghe:

- **Anh Nguyễn Xuân Phúc:** Một chồng hơn 20 cái điện thoại chuông reo liên tục mà chỉ dám tắt máy, Điện thoại các nạn nhân người nhà gọi rất nhiều...!

- **Chuyển cảnh bệnh viện, tiếng xe cấp cứu-**

- **Dẫn chuyện:** 6 giờ sáng, tại bệnh viện, nhiều bệnh nhân được đưa đến cấp cứu trong tình trạng đa chấn thương, hôn mê, ngạt khí:

- **Chị Phạm Thị Diệu Linh:** Tôi là Phạm Thị Diệu Linh, điều dưỡng phòng điều phối cấp cứu TT CC 115 Hà Nội. 7h sáng có nhiều cuộc gọi lên 115 hỏi nạn nhân tên thế này trung tâm có chuyển không, chuyển đi đâu...Còn người ta xác định không liên lạc được thì bệnh nhân tử vong rồi. Thấy người nhà bệnh nhân tuyệt vọng.

- **Tiếng động ở bệnh viện -**

- **Anh Hoàng Phúc:** Tôi là Hoàng Phúc, Trạm trưởng trạm cấp cứu 115 Từ Liêm. Đến hiện trường chúng tôi huy động tất cả nguồn lực, thuốc men, cánh, oxy. Đa phần bệnh nhân tử vong, đặc biệt những trẻ khi đưa xuống rất thương tâm.

- **Dẫn chuyện:** 7 giờ sáng, tại số nhà 37 Khương Hạ, người thân đổ dồn đến chung cư mini tìm kiếm, ngóng tin về người thân. Còn tại các bệnh viện là một bầu không khí tang thương:

- **Bà Yên:** Chạy 8 bệnh viện, không tìm được, đến khi người ta gọi nhận xác ở 103 mới biết. Bạn Thu đông lắm, chia nhau đi các bệnh viện.

- **Chị Hà mẹ Oanh:** Bấm cho 3 cuộc cứu số máy không liên lạc được, chung cư của con nó cháy mà gọi cho con 3 cuộc không được. Hai vợ chồng mới gọi xe đi. Em con ông chủ đi ra đến Hưng Yên điện báo là...Anh ơi...cháu nó không còn nữa...ở bệnh viện 103 rồi...(Khóc...Giọng đứt quãng)...

- **Chuyển cảnh: Phát bản tin thời sự -**

(Thưa quý vị và các bạn! Liên quan đến vụ hỏa hoạn xảy ra tại phố Khương Hạ, phường Khương Đình, Thanh Xuân ngày 13/9 tính đến 19h15 cơ quan chức năng đã xác định được 56 người tử vong và 37 người bị thương...)

- **Dẫn chuyện:** Tối ngày 13/9, cơ quan chức năng chính thức phát đi thông báo: Vụ cháy chung cư mini 37 Khương Hạ khiến 56 người tử vong, 37 người bị thương.

-**Người nhà nạn nhân (bà Như):** Nhà tôi đi ra người ta cho xem ảnh con nhà tôi, tôi không tin, tôi còn nghĩ con tôi còn sống. Thực sự biết đúng là con rồi, nhưng cố gắng không nhận...Ôi đau lòng lắm...(Khóc)...Mất tất cả con cả cháu, ôi đau lòng...

-**Anh Đại:** Tử vong quá nhiều, có gia đình bố ôm con cùng tử vong.

-**Nhạc nền-**

-**PHẦN 2: KHÔNG LỐI THOÁT HIỂM-**

-**CLIP-**

- **Tiếng động hiện trường -**

- **Hạ sĩ Lâm:** Không có thang thoát hiểm nào cả. Không có cả ban công.

- **BS Phúc:** Từ tầng 1 trở lên được vây kín bằng lan can sắt, xác định không có lối thoát.

- **Bà Yên:** 90 cái xe, chèn chèn, xếp cho đủ vào, khi cháy không ai chen vào được.

- **Dẫn chuyện:** Vụ cháy chung cư mini số 37 Khương Hạ trở thành vụ cháy có số người thương vong lớn nhất tại Việt Nam kể từ vụ hỏa hoạn Trung tâm Thương mại Quốc tế ở Thành phố Hồ Chí Minh vào năm 2002. Nhiều nạn nhân không có cơ hội sống sót bởi **Không có một lối thoát hiểm** nào dành cho họ.

- **Nhạc mạnh, gay cấn -**

- Tiếng động hiện trường -

-Thượng úy Bùi Anh Tuấn: Bản thân địa hình nhà có 1 thang bộ đi trong nhà, tất cả muốn đi ra ngoài thông qua thang đó. Một số người do không chịu được nóng, không chịu được khói khí độc đã nhảy. Một số trường hợp đã nhảy ngay trước mắt chúng tôi, một số nhảy sang mái nhà bên cạnh. Thực sự rất thương tâm!

- Dẫn chuyện: Không lối thoát, nhiều nạn nhân như gia đình anh Nguyễn Văn Hùng và chị Nguyễn Thị Minh Hồng buộc phải cố thủ trong phòng:

-Anh Hùng: Cố thủ trong phòng, chờ lực lượng cứu hỏa dập tắt cháy hoàn toàn thì ra cùng cứu hộ.

-Chị Hồng: Cứ soi đèn, hô hoán lên để mọi người biết trong nhà nhiều trẻ con. Đứng trong nhà kêu cứu, tới 5h kém có người đến cứu.

- Người dẫn chuyện: Trong cơn hoảng loạn, gia đình anh Thắng cũng chia nhau ra mong tìm đường sống:

- Anh Thắng: Em hô hoán con cái chạy lên tầng thượng để tránh khí ngạt. Lúc đó khói nhiều quá rồi, xong em đóng cửa vào, ra mở cửa thoát hiểm ban công. Em vít chặn xuống, nhảy vào chặn, ôm đứa con bé, vợ em nhảy thứ hai.

- Dẫn chuyện: Nhưng cũng chính trong căn phòng ấy, một nữ sinh Đại học Y Hà Nội đã phải để lại ước mơ trở thành bác sĩ cứu người và ra đi mãi mãi. Anh Phi thất thần trước căn phòng của con:

- Anh Phi bố Oanh: 3 cháu đều mất trong phòng, không ra ngoài được. Các cháu muốn ra cũng không ra được, lửa đã lên tới đó rồi, nó quá mạnh, các cháu có khả năng mở ra nhưng không dám ra ngoài, không thoát được.

-Tiếng động hiện trường-

- Dẫn chuyện: Trở lại hiện trường vụ cháy, Hạ sĩ Trần Xuân Lâm và thượng úy Bùi Anh Tuấn đều cho biết, căn nhà 37 Khương Hạ được xây dựng không đúng quy định, tiêu chuẩn của một chung cư:

- Hạ sĩ Trần Xuân Lâm: Cấu trúc của căn nhà là khép kín, thoát nạn không có, không có thang thoát hiểm nào cả. Theo đúng mỗi nhà có 1 thang chính và 1 thang thoát hiểm. Với chung cư mini này không có cả ban công, chỉ có các ô cửa sổ gắn song sắt và 1 chiếc thang chính rất bé, khuất.

- Phóng viên: Thực tế hỏa hoạn đã xảy ra rồi, các nạn nhân không có con đường nào thoát hiểm?

- **Hạ sĩ Trần Xuân Lâm:** Chị có thể thấy tất cả các tầng, các cửa sổ đều là song sắt, kín toàn bộ. Chúng tôi triển khai rất khó khăn, không thể nào vào từng phòng được. Phải dùng máy cắt khung sắt để trèo vào, rất kín luôn. Ngôi nhà không có lối thoát nạn.

- **Phóng viên:** Ngoài ra, chung cư này có bắt cập gì trong phòng cháy chữa cháy?

- **Hạ sĩ Trần Xuân Lâm:** Không có lối thoát hiểm đã sai phạm, cái thứ hai là trang thiết bị phòng cháy chữa cháy không có. Chủ căn chung cư coi như thêm diện tích, thêm số tầng lên 9 tầng, chia nhỏ căn hộ. Khi chúng tôi lên 1 tầng 5 phòng, có những phòng rất nhỏ, không có lối thoát hiểm nào.

- **Phóng viên:** Như vậy, chủ xây dựng đã phớt lờ mọi quy định về phòng chống cháy nổ?

- **Hạ sĩ Trần Xuân Lâm:** Nếu chủ chung cư họ lắp thêm trang thiết bị báo cháy, gần như chúng tôi biết sớm hơn, chịu trách nhiệm thì chủ căn hộ là một phần, các lực lượng cấp phép cho xây chung cư cũng chiếm một phần.

- **Phóng viên:** Và hậu quả của những sai phạm này là rất lớn?

- **Hạ sĩ Trần Xuân Lâm:** Nói thật với chị chúng tôi mất ăn mất ngủ 2 ngày liền, khi liên tưởng tới những ánh mắt, lời kêu cứu của người dân chúng tôi rất áy náy. Tới thời điểm hiện tại tôi vẫn còn ảnh hưởng tâm lý, ngủ không sâu giấc, đêm hay bị tỉnh giấc đột ngột. Phải mất 30p, 1 tiếng sau mới quay lại giấc ngủ.

- **Dẫn chuyện:** 8 năm trước, khi mua căn hộ trong chung cư mini số 37 Khương Hạ, cũng như bao cư dân khác, vợ chồng ông Ngô Phó Điền và bà Đặng Thị Yên nghĩ đơn giản chỉ cần có một nơi để ở và hợp túi tiền. Nhưng họ không ngờ, chỉ vì lòng tham và sự vô trách nhiệm của chủ chung cư mà tổ ấm lại trở thành nơi tang thương, chia lìa ông bà với con cháu:

-Nổi tiếng động mở cửa, tiếng chào hỏi-

- **Cán bộ công an:** Cháu chào cô, chào các bác ạ...

- **Thượng úy Bùi Anh Tuấn:** Chúng cháu trực tiếp tham gia cứu cháy hôm đó. Đại diện Đoàn chúng cháu có ít quà thăm gia đình mình.

- **Bà Đặng Thị Yên:** Xin cảm ơn các con!

- **Thượng úy Bùi Anh Tuấn:** Cháu là tổ trưởng xe 1 hôm đó, xe chữa cháy đầu tiên tiếp cận ở đó, cháu trèo lên nóc nhà 2 tầng bên cạnh, phun trực tiếp vào tầng 4.

- **Bà Đặng Thị Yên:** Không có đường đi vào, đường đi chỉ 1 người đi vừa, tòa nhà 45 căn, 90 cái xe, chèn chèn xếp cho đủ, khi cháy không ai chen vào được. Chạy từ tầng 1 lên tầng 3 bảo cả nhà ơi cháy rồi, cả nhà ơi cháy rồi, cô hét.

-**Thượng úy Bùi Anh Tuấn:** Ở đó không có chuông báo cháy?

- **Bà Đặng Thị Yên:** Chuông báo cháy bấm nó cứ tìn tìn, tìn tìn...kêu như con muỗi đốt, lâu rồi không sử dụng, 8 năm rồi.

-**Thượng úy Bùi Anh Tuấn:** Cái cửa tầng tum thì bình thường có khoá hay không? Vì trong ảnh hiện trường có đồ chơi trẻ con trên đó, cháu nghĩ không khoá?

- **Bà Đặng Thị Yên:** Cửa tầng tum không bao giờ khóa. Nhưng trên đó có 3 nhà ở, khi nghe cứu cháy họ nghe cuối cùng, người ta cao nhất chạy ra không biết thế nào đóng cửa tầng tum vào. Tất cả những người chạy vào nhà thì chạy, không chạy vào nhà thì sặc chết hết ở cầu thang.

-**Thượng úy Bùi Anh Tuấn:** Ở cạnh giếng trời khói lan rất kinh.

- **Bà Đặng Thị Yên:** Thế mới khổ chứ. Tất cả tòa nhà chạy lên, người nọ giẫm vào người kia.

-**Thượng úy Bùi Anh Tuấn:** Ở buồng thang của mình có đèn chiếu sáng sự có không?

- **Bà Đặng Thị Yên:** Có đèn chiếu sáng sự cố, nhưng không đủ ánh sáng.

-**Thượng úy Bùi Anh Tuấn:** Thông thường 1 năm phải bảo quản bảo dưỡng các hệ thống chữa cháy 1 lần.

- **Bà Đặng Thị Yên:** Nhưng không ai bảo mà biết, cứ để thôi, đến lúc bấm đến chuông cũng chỉ tè tè thế thôi, không kêu to.

-**Thượng úy Bùi Anh Tuấn:** Cái đó thông thường chủ có trách nhiệm bảo quản bảo dưỡng 1 lần, các anh thuộc quản lý sẽ đến test thử hệ thống. Ở đây có Ban quản trị không?

- **Bà Đặng Thị Yên:** Có ban quản trị nhưng giải tán rồi.

-**Thượng úy Bùi Anh Tuấn:** Sau vụ cháy đó, đơn vị cháu về mấy hôm sau cũng mất ăn mất ngủ, ám ảnh, khi đến nơi không nghĩ câu chuyện như thế.

- **Bà Đặng Thị Yên:** Nói thật chưa bao giờ thấy cảnh như thế này. Trong vòng nửa tiếng đã xong hết rồi, không có đường để vào cứu cháy. Ông bà mất nhà mất con mất cháu mất cả công việc luôn vì ông bà không có lương hưu, chỉ trông vào tiền bảo vệ thôi. Giờ mất cả việc luôn, giờ tầm này tuổi ai người ta thuê nữa.

-Nhạc nền-

-PHẦN 3: KHOẢNG LẶNG-

-CLIP-

Âm thanh đường phố, tiếng trẻ nô đùa ở trường học, âm thanh cuộc sống

- **Người kể chuyện:** Cuộc sống vẫn tiếp diễn. Thông tin và kí ức về vụ cháy chung cư cũng như số phận của các nạn nhân sẽ phai mờ dần, được thay thế bằng những tin tức, sự kiện mới mẻ hơn. Chỉ có nỗi đau còn mãi với người thân của các nạn nhân.

Nổi tiếng mõ tụng kinh đều đều, trầm lắng

- **Dẫn chuyện:** Nhưng cái chết của 56 con người có đủ sức thức tỉnh xã hội về hiểm họa đang rình chờ hay sẽ chìm vào quên lãng?

-Nhạc buồn-

- **Dẫn chuyện:** 90 ngày sau vụ cháy chung cư mini Khương Hạ, vợ chồng ông bà Đặng Thị Yên và ông Ngô Phó Điền chưa một lần trở lại tòa chung cư bị cháy. 90 ngày qua, họ luôn sống trong nỗi đau và cả sự ân hận vô hình:

- **Bà Đặng Thị Yên:** *Xót lắm, đau lắm, có ngủ được đâu, mấy đêm nay ám ảnh suốt, xót lắm, toàn các con các cháu, đi qua cứ “Con chào ông bà con đi học đây”... Toàn lít nhít, 5-7 đứa trẻ con, đứa nào cũng quý ông bà, không phải riêng con mình đâu, sống tình cảm...(Khóc...thở dài)...*

- **Dẫn chuyện:** Những đứa bé bỗng chốc trở thành trẻ mồ côi. Và đến bao giờ những người mẹ như chị Nguyễn Thị Hà và chị Bùi Thị Vin mới nguôi ngoai nỗi đau mất con?

- **Chị Hà mẹ Oanh:** *(Khóc)...bảo quên làm sao được nỗi khổ, bố mẹ khổ, con khổ, khổ lắm...Khóc...bằng vai phải lứa thì con nhà người ta có điều kiện thì chỉ việc ăn học, đây không có điều kiện...Khóc...*

- **Chị Vin mẹ Thu:** *Đau xót lắm...Không biết bao giờ nguôi ngoai được, trông cái ảnh không biết bao giờ nguôi ngoai, giờ ra chùa, cho cháu lên chùa cầu siêu, đọc tên con nhà em, không thể cầm được nước mắt...Ngày 3 bữa cơm bùng cơm cho cháu, không biết bao giờ nguôi ngoai được...Chỉ biết ngày 2 lần tụng kinh cho cháu...(Khóc nghẹn, đứt quãng).*

-Nhạc chuyển, mạnh mẽ-

- **Dẫn chuyện:** 56 người tử vong chỉ trong một vụ cháy chung cư mini. Nhưng chỉ tính riêng ở Hà Nội hiện có đến hơn 2.000 chung cư mini. Hầu hết, đều là nhà ở riêng lẻ được xây dựng nhiều tầng, nhiều căn hộ. Chủ đầu tư bất chấp quy định của pháp luật xây dựng không phép, xây dựng sai phép, xây dựng sai quy định, lấn chiếm không gian, chia nhỏ căn hộ, tự ý nâng tầng... rồi tự do mua bán, chuyển nhượng. Đặc biệt, hầu hết đều “Không lối thoát” nếu xảy ra cháy nổ:

- **Thượng úy Bùi Anh Tuấn:** Hiện tại trên địa bàn, chung cư nhìn ngay ngõ 29 Khương Hạ còn rất nhiều. Hầu như các chung cư có kết cấu giống nhau, thậm chí nhiều chung cư còn chật hẹp hơn cả chung cư ngách 70 ngõ 29 Khương Hạ này, cầu thang còn nhỏ hơn. Bản thân những người dân trong các toà chung cư đó hết sức lo lắng. Vấn đề khắc phục rất phức tạp. Nên vấn đề quản lý cần có những chế tài đủ sức để kiểm soát ngay từ đầu.

- **Dẫn chuyện:** Chúng ta cứ phó mặc sự an toàn của người dân khi sống trong những chung cư không lối thoát? Chuyên gia Phòng cháy, chữa cháy và cứu nạn, cứu hộ Tào Ngọc Tùng, Trung tâm huấn luyện PCCC Hà Nội thực sự lo lắng:

- **Ông Tào Ngọc Tùng:** Hiện nay các đô thị lớn đặc biệt thành phố Hà Nội có rất nhiều các chung cư mini ở các khu vực đông dân cư với cái ngõ rất là bé. Trong trường hợp xảy ra sự cố cháy thì lực lượng phòng cháy chữa cháy và cứu nạn cứu hộ tiếp cận hiện trường và tham gia chữa cháy và cứu nạn hộ gặp vô vàn khó khăn. Tôi nghĩ rằng là chủ đầu tư có thể người ta cũng nhận thức được vấn đề này nhưng tất cả vì lợi nhuận. Đối với các chung cư phải được thẩm duyệt và phải được nghiệm thu phòng cháy chữa cháy trước khi bàn giao cho cư dân.

-Tiếng động cầu siêu ở chùa-

- **Dẫn chuyện:** Chùa Phụng Lộc, Khương Hạ, Thanh Xuân (Hà Nội), dòng người trở về đây cầu siêu, thắp nén hương hướng về những nạn nhân:

-Băng người dân cầu siêu:

- Tôi cảm thấy rất đau lòng, những hình ảnh đó làm tôi ám ảnh và mất ngủ, cuộc sống cái gì cũng sẽ trải qua, mong những sinh linh ấy sẽ về với thế giới tươi đẹp hơn.

- Không còn tâm trí ăn uống, ngày nào cũng đến cầu siêu cho các nạn nhân.

- Đây là vụ thảm mà nhiều người chết nhất là trong khu vực Hà Nội. Đến thời điểm bây giờ mình cũng chia sẻ và bảo mọi người là sợ lắm rồi, nếu mà có thuê nhà ở đâu sau này phải có thang thoát hiểm chứ không thể chủ quan quá được.

- Đề nghị cơ quan chức năng có những biện pháp quản lý chặt chẽ vấn đề xây dựng nhà chung cư, quản lý giám sát các chung cư mini.

- **Dẫn chuyện:** Ai cũng mong và hướng về một cuộc sống tốt đẹp hơn. Nhưng không ai dám chắc một thảm họa tương tự sẽ không lặp lại bởi ở ngoài kia, hàng nghìn Chung cư “Không lối thoát” vẫn tồn tại. Đừng quên bi kịch này để hiểu rằng chúng ta cần phải hành động.

- Nhạc kết thúc -

- **Dẫn chuyện:** Những người thực hiện chương trình trân trọng cảm ơn các nhân vật, gia đình nạn nhân và lực lượng PCCC, cứu nạn, cứu hộ, các bác sĩ Trung tâm cấp cứu 115 Hà Nội đã giúp chúng tôi thực hiện chương trình này.

Thời gian dành cho 30 phút cùng VOV2 hôm nay đến đây là hết. Những người thực hiện chương trình: Ánh Tuyết, Mỹ Trang, Bá Duy. Chỉ đạo sản xuất: Vũ Thị Tuyết Mai. Cảm ơn quý vị và các bạn đã lắng nghe!